

ЛИТЕРАТУРИТЕ НА НАШИТЕ СЪСЕДИ

Проектът за тази книжка се оказа нелесен за осъществяване. Причините бяха многобройни и от най-различно естество. Нашите народи живеят от векове едни до други, но познаваме литературите си и протичащите в тях процеси по-малко, отколкото познаваме литературите на големите народи, които пространствено са отдалечени от нас. Това, разбира се, се отнася за широката читателска аудитория, чийто интерес е насочен главно към западноевропейски, американски и руски автори. За това способства и политиката на отделните издателства у нас. Непременно трябва да се посочи, че нашите специалисти по балканските и славянските литератури са много добре подготвени, но те в малка степен влияят на читателските желания и вкусове. Благодарим им, че ни подпомогнаха в редакционната работа. Нуждата от посредничество затрудни разпространението на нашата идея сред колегите от съседните страни. Получените статии в по-голямата си част бяха на съответните езици, което също утежни подготовката. Най-добри се оказаха връзките ни с румънските и сръбските изследователи и затова статиите за тези литератури са по-многобройни. Силно впечатление прави сходството в протичащите там и у нас процеси на литературното поле. Имахме голямо желание да привлечем колеги от Северна Македония и сред тях разпратихме многобройни покани. Въпреки заявеното добронамерено отношение от тяхна страна получихме за съжаление откази с извинението, че в момента работят по други срочни проекти.

Когато се оформи блокът от статии по главната тема на книжката, дойде въпросът как да подредим материалите. Тематично те са толкова различни, че нямаше начин да се обособят отделни подцентрове. Затова решихме да използваме географския принцип, като започнем от север и вървим на юг.

Не смятаме, че темата „Литературите на нашите съседи“ е изчерпана, напротив – редакцията възнамерява да работи по-настоятелно за по-доброто взаимно опознаване на нашите литератури, като се надяваме на по-широк отзвук както от страна на чуждестранните колеги, така и от страна на българските изследователи.

БОЯН ВЪЛЧЕВ